

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽ/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016010054
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9016010054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a z členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci navrhovateľky: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Palisády č. 36, 811 06 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/20/2016 z 26. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/20/2016 z 26. apríla 2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok za konanie vo výške 500 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

I.

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len ako „odporkyňa“) rozhodnutím č. RP/20/2016 z 26. apríla 2016 (ďalej len ako „napadnuté rozhodnutie“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až ods. 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ a písm. h/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (ďalej len ako „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že 24. októbra 2015 o cca 18:32:08 hod. odvysielala v rámci televíznej programovej služby Jednotka upútavku na program Mongol - Džingischán, ktorá obsahovala výňatky z programu, na ktorý upútava, znázorňujúce scény násilia, za čo jej uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 3.319 eur. Súčasne vyslovila, že podľa ust. § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej

porušenie sa sankcia uložila“ a v zmysle ust. § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

II.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala navrhovateľka opravný prostriedok - odvolanie v celom rozsahu a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len ako „najvyšší súd“) napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, čo odôvodnila tým, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť dôvodov, odporkyňa vec nesprávne právne posúdila a konanie má inú vadu, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia

Navrhovateľka poukázala na vnútorné rozpory v argumentácii odporkyne, kde na jednom mieste odmieta argumentáciu navrhovateľky a tvrdí, že skutočnosti, ktoré navrhovateľ uvádza sú pre posúdenie veci irelevantné, a na inom mieste sama uvádza, že je potrebné tieto veci skúmať. Navrhovateľka uviedla, že odporkyňa na viacerých miestach odôvodnenia napadnutého rozhodnutia explicitne uvádza, že pre posúdenie možného porušenia § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. je irelevantné, či sa jedná o samoučelné násilie alebo zábery zobrazujúce kontext upútavaného programu, je irelevantné či sú násilné akty zobrazené priamo alebo nepriamo, resp. či sú následky násilných aktov zobrazené detailne alebo nie, ako aj je irelevantné, či je zobrazený celý priebeh násilného aktu alebo len jeho dôsledok, aby následne uviedla, že je potrebné skúmať kontext, v ktorom boli násilné scény zobrazené, a rovnako tak je potrebné skúmať mieru nebezpečnosti konania príp. následky tohto konania. Navrhovateľka ďalej namietala, že posúdenie skutočností, ktoré odporkyňa uvádza ako podstatné (kontext, miera nebezpečnosti atď.), pôsobí zmätočne, keď odporkyňa poukazuje na dynamický strih a hudobnú zložku ako na skutočnosti, ktoré podčiarkujú drsnosť zobrazených situácií, avšak nie je zjavné, ktorá z vyššie uvedených skutočností má „drsnosť a dramatická atmosféra“ predstavovať, teda nie je zjavné, aký vplyv má mať drsnosť a dramatická atmosféra na mieru nebezpečnosti násilného konania, prípadne možné následky tohto konania atď. Odporkyňa tak na jednej strane vymedzí, čo je potrebné skúmať a následne ničím neodôvodnenou správnu úvahou dospeje k záveru, že upútavka obsahovala úplne iné prvky, pričom nie je vôbec zjavné, ako existencia týchto prvkov (drsnosť a dramatická atmosféra) vplýva na posúdenie, či došlo k porušeniu § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z..

Zároveň odporkyňa zohľadňuje charakter programu, a síce životopisnú-vojnovú drámu, kde sa zábery použité v upútavke sústredili najmä na navodenie atmosféry súvisiacej s drsným životom hlavného hrdinu vodcu Mongolov - Džingischána, pričom vzhľadom na záver, že reálne deja programu a postava hlavného hrdinu sú „...vo vzťahu k predmetu správneho konania irelevantné.“, je uvedené posúdenie vnútorne rozporné, ako aj v rozhodnutí chýba akékoľvek jasné zdôvodnenie čo má z uvedených (fakticky samozrejme správnych) tvrdení pre predmet konania vyplývať. Navrhovateľka ďalej dôvodila, že skutočnosť, že upútavka upútavala na film z určitej (násilnej) historickej doby, pričom hlavnou postavou bol svetoznámy vojvodca/dobývateľ, by mali predstavovať „zníženie“ kvalitatívnej stránky zobrazeného násilia, a teda výrazným spôsobom znížovať intenzitu a nebezpečnosť prípadného sporného konania. Je zjavné, že ak už aj upútavka obsahuje určitú mieru násilia, násilie, ktoré nevyhnutne vyplýva z kontextu a charakteru propagovaného programu, by malo byť aj v rámci zákonných obmedzení posudzované miernejšie. Navrhovateľka uzavrela, že charakter programu ako životopisnej, historickej drámy o slávnom vojvodcovi, ktorý má predstavovať ďalší z dôvodov pre konštatovanie porušenia zákona v tomto prípade, je nutné posúdiť ako nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko takýto záver nemôže s prihliadnutím na účel predmetného ustanovenia v žiadnom prípade obstáť. Navrhovateľka v uvedenom kontexte namietala posúdenie kvantitatívneho hľadiska sporných scén, ktoré podľa odporkyne zobrazovali násilie, a ktoré podľa odporkyne cit.: „tvorili takmer polovicu obrazovej zložky upútavky....Z hľadiska kvantitatívneho výskytu predstavovali predmetná scény podstatnú a nezanedbateľnú časť predmetnej upútavky“, pričom však scény, ktoré boli vyhodnotené ako problematické trvali dokopy 6-7 sekúnd, pričom celá upútavka trvala cca 44 sekúnd, teda cca 16% z celej upútavky, čo v žiadnom prípade nie je možné považovať za „takmer polovicu“ upútavky.

Záverom odvolania navrhovateľka namietala, že odporkyňa porušila jednu zo základných zásad správneho poriadku a síce ust. § 3 ods. 5 správneho poriadku, nakoľko pripustila, že v skutkovo obdobných prípadoch vznikli neodôvodnené rozdiely. Navrhovateľka poukázala na zápisnicu zo zasadnutia odporkyne z 24. marca 2015, kde sa zaoberala sťažnosťou na upútavku vysielanú na programovej službe Jednotka, ktorá upútavala na program „Krstný otec“. Predmetná sťažnosť bola uznaná za neopodstatnenú, i keď upútavka obsahovala niekoľko sporných scén, v ktorých je jednoznačne rozoznatelné použitie zbrane voči veci resp. voči osobe, a to dokonca aj s krátkym zobrazením zásahu osoby. Odporkyňa vyhodnotila túto upútavku ako v súlade so zákonom, a teda sa nestotožnila s názorom sťažovateľky o tom, že táto upútavka obsahovala násilie. Navrhovateľka postupovala pri výrobe pokutovanej upútavky obdobne, a teda sa obmedzila iba na extrémne krátke náznaky, príp. neúplné akty, ktoré v žiadnom prípade neukazovali explicitným alebo detailným spôsobom konkrétny následok na zdraví alebo živote. Navrhovateľka mala za to, že v zmysle vyššie uvedenej zásady bolo v takomto prípade povinnosťou odporkyne jasne zdôvodniť a uviesť, v čom sa pokutovaný obsah líši od predchádzajúceho obsahu a ktoré konkrétne skutočnosti v danom prípade spôsobujú porušenie zákona. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, v čom spočíva rozdiel medzi oboma upútavkami a čoho sa teda má navrhovateľka v budúcnosti pri výrobe upútaviek vyvarovať, resp. čo je v rámci upútaviek zákonom tolerovateľné.

III.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku, po tom čo spochybnila včasnosť podaného odvolania, navrhla, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil.

Napadnuté rozhodnutie považuje odporkyňa za riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov, výšku pokuty považuje tiež za plne odôvodnenú. Napadnuté rozhodnutie a rovnako ani postup odporkyne v predmetnom správnom konaní nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať vplyv na jeho zákonnosť.

Odporkyňa uviedla, že trvá na svojom stanovisku, že vo vzťahu k posúdeniu porušenia § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. je irelevantné, aké sú reálie deja programu, či historický význam hlavného hrdinu, čo obdobne platí aj pri účele zobrazeného násilia. Odporkyňa sa teda primárne vysporiadavala so skutočnosťou, či predmetná upútavka bola konformná so zákonnými požiadavkami, a na základe toho potom mohla konštatovať, že k správnomu deliktu došlo. Vzhľadom na skutočnosť, že za spáchanie uvedeného deliktu zákonodarca stanovuje finančnú sankciu vyjadrenú značne širokým rozpätím, odporkyňa musela následne vyhodnotiť kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku zobrazeného obsahu, aby mohla výšku sankcie ustáliť, a to bolo dôvodom pre následné rozobratie kvalitatívneho a kvantitatívneho hľadiska zobrazeného násilia. Uvedené časti napadnutého rozhodnutia teda nevykazujú navrhovateľkou namietané nedostatky a jej argumentácia je založená na izolovaných čiastkových tézach bez celkového kontextu, ktorú odporkyňa považuje za účelovú a najmä neudržateľnú. Navrhovateľka má v každom okamihu nad obsahom svojho vysielania úplnú kontrolu, a teda ho dokáže spracovať tak, aby nebol v rozpore so zákonom.

V uvedenom kontexte uviedla, že pri hodnotení kvalitatívnej a kvantitatívnej stránky nepreukazovala, či vôbec došlo k zobrazeniu násilia, to už preukázané bolo, ale kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku hodnotila z dôvodu zvažovania výšky sankcie, pričom programová zložka, akou je upútavka na program, zvyčajne máva dynamický strih, avšak nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že by práve tento bol základným a nevyhnutným atribútom akejkoľvek upútavky. Dynamický strih je využívaný práve na zvýraznenie dynamiky deja (v tomto prípade deja upútavaného filmu) a navodenie dojmu akčnosti zobrazovaného obsahu; rovnako ako dramatická hudba a skutočnosť, že sa jedná o film s historickou tematikou. Z uvedeného je zrejmé, že skutočnosť, že sa jedná o upútavku na film s historickou tematikou (ako aj dynamický strih a dramatická hudba), nebola v prítážujúcou okolnosťou, práve naopak, odporkyňa aj vzhľadom na to rozhodla o uložení sankcie na spodnej hranici zákonom stanoveného rozsahu.

Vo vzťahu k intenzite a dĺžke zobrazenia sporných scén odporkyňa uviedla, že jej nie je zrejmé, ako navrhovateľka dospela k danému výpočtu percentuálneho zastúpenia, keď tento výpočet nezodpovedá realite, a zotrvala na argumentácii, uvedenej vo svojom rozhodnutí, vychádzajúcej zo záznamu vysielania.

K námietke navrhovateľky ohľadne posúdenia upútavky na program „Krstný otec“ odporkyňa uviedla, že posúdenie vysielaného obsahu ako súladného so zákonom v iných prípadoch v minulosti nemôže a priori zakladať nezákonnosť akéhokoľvek následného rozhodnutia o porušení zákona vysielaním, a teda ani napadnutého rozhodnutia. Navrhovateľka bola už na základe predchádzajúcich sankčných rozhodnutí oboznámená s aplikačnou praxou odporkyne pri posudzovaní upútaviek, a teda mohla a mala vedieť, že upútavka spracovaná takýmto spôsobom bude zakladať rozpor s ustanovením § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.. Navyše, ako je zo záznamov vysielania oboch upútaviek zrejmé, tieto nie je možné, s výnimkou zostrihu množstva scén, označiť za spracované obdobným spôsobom, ako to tvrdí navrhovateľ. Sankcionovaná upútavka násilie, vrátane záberov na osoby zasiahnuté mečom, šípom, striekajúcu krv zo zasiahnutého tela atď. nepochybne obsahovala, zatiaľ čo upútavka, ktorú sa navrhovateľka snaží k posudzovanej prirovnať, resp. ju označiť za totožnú, čo sa týka násilného obsahu, žiadnu takto intenzívnu scénu neobsahovala.

IV.

Účastníci konania na pojednávaní konanom 22. novembra 2018 prezentovali svoje prednesy zhodne s písomne podanými (odvolanie z 8. júna 2016 a vyjadrenie zo 17. augusta 2016) s tým, že navrhovateľke nad rámec odvolacích dôvodov uviedla, že opravný prostriedok - odvolanie, bol na poštovú prepravu podaný 9. júna 2016, teda v posledný deň 15 - dňovej lehoty, a teda včas.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia (§ 246 ods. 2, písm. a/ O.s.p. a § 64 ods. 5 a 6 zákona č. 308/2000 Z. z.), na základe riadne a včas podaného opravného prostriedku (napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené 25. mája 2016, odvolanie bolo na poštovú prepravu odovzdané 9. júna 2016 a následne doručené najvyššiemu súdu 13. júna 2016), preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 250l a nasl. O.s.p. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu odporkyne č. 37/SKO/2016 a č. 25/SO/2015, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania, a po vypočutí zástupcov účastníkov na pojednávaní súdu 22. novembra 2018, dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky je nedôvodný.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporkyne - správneho orgánu, ktorým bola navrhovateľke uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti podľa § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z..

Z obsahu administratívneho spisu mal súd za preukázané, že odporkyňa listom č. 413/201/O z 12. januára 2016 oznámila navrhovateľke začatie správneho konania č. 37/SKO/2016 vo veci možného porušenia ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že 24. októbra 2015 o cca 18:32:08 hod. odvysielala v rámci televíznej programovej služby Jednotka upútavku na program Mongol - Džingischán, ktorá obsahovala výňatky z programu, na ktorý upútava, znázorňujúce scény násillia.

K oznámeniu o začatí správneho konania sa listom č. 4533/2016 z 12. februára 2016 vyjadrila navrhovateľka, ktorá uviedla, že v upútavke je útok sečnou alebo bodnou zbraňou len naznačený, po rýchlom prestrihu nasleduje iná scéna, resp. scéna, kde je možné z rozptylu hmoty - hlíny alebo krvi, zranenie protivníka len dôvodiť. Navrhovateľka zastala názor, že odvysielaná upútavka nenaplnila ani v kvalitatívnom a ani v kvantitatívnom zmysle kritériá, na základe ktorých by mohol byť jej obsah označený ako prekračujúci rámec kritérií zavedených v televíznej praxi pri upútavaní diváka na historický film o postave dobyvačného vládcu, pričom zdôraznila, že Džingischán je všeobecne známa

historická osobnosť, vnímaná už deťmi základnej školy prostredníctvom učebných textov ako postava bojovníka, dobyvateľa. Uviedla, že zábery z filmu Mongol - Džingischán boli do upútavky zostrihané veľmi citlivo a práve s ohľadom na faktor prípustnej miery znázornenia jednotlivých bojových scén.

Napadnutým rozhodnutím odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že 24. októbra 2015 o cca 18:32:08 hod. odvysielala v rámci televíznej programovej služby Jednotka upútavku na program Mongol - Džingischán, ktorá obsahovala výňatky z programu, na ktorý upútava, znázorňujúce scény násilia, za čo jej uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 3.319 eur. Súčasne vyslovila, že podľa ust. § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a v zmysle ust. § 67 ods. 16 zákona je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že navrhovateľka 24. októbra 2016 (správne má byť uvedené 24. októbra 2015 - pozn. Najvyšší súd) o cca 18:32:08 hod. v rámci programovej služby Jednotka odvysielala upútavku na program Mongol - Džingischán s nasledovným obsahom: 18:32:08 - 18:32:56 upútavka na program Mongol - Džingischán (nevhodné do 15 rokov) „Kamera sníma v spomalenom zábere jazdca na koni, ktorému do chrbta vrazí šíp. V strede obrazu je biele logo programovej služby :1, ktoré po krátkej chvíli zmizne. Jazdec so šípmom v chrbte vypne telo a ruky mu vystrelia v smere dozadu. Kamera sníma mladého mnícha, ktorý niekomu hovorí: „Hej, ten mních, čo šiel hľadať tvoju ženu je mŕtvy. " Strih - kamera sníma detail rozviazanych vlasov pred tvárou muža. detail výrazu tváre ženy otáčajúcej sa v smere do kamery. Strih - kamera sníma jazdcov na koni, ktorí majú na tvárach masky. Prvý jazdec na koni vyhadzuje pred seba lano. Strih - detail sklopenia očí ženy, detail tváre mladého mnícha, ktorý niekomu hovorí: „Počul si ma?“ Strih - kamera sníma letiace lano so slučkou, ktoré je hodené na ramená ženy. Strih - kamera sníma detail tváre muža pozerajúceho niekam dole. Kamera sníma panovníka, ktorý sa niekoho pýta: „Hej Mongol, chceš mi zničiť kráľovstvo? " Strih - kamera sníma muža na koni, ktorý prechádza pred nastúpenými vojakmi. Strih - 18:32:27 kamera sníma bojovníka v maske, ktorý letí vzduchom a v ruke drží oštep s hrotmi. Strih - postava letiaca zhora skočí na jazdca na koňovi. Strih - záber na bojisko - bojovník v strede sa zaháňa zbraňou vo vzduchu. Strih - detailný záber na obranný štít, ktorý drží postava ležiaca na zemi pred sebou. Kamera sníma bodnutie oštepom do obranného štítu. Strih - kamera sníma muža na bojovom poli, ktorý sa rýchlo stavia zo zeme, a zaháňa sa šablou. Strih - kamera sníma padajúceho koňa s jazdcom na bojovom poli. Strih - kamera sníma detailný záber na tvár muža. Kamera sníma muža so zdvihnutou rukou, ako stojí pred vojskom a hovorí: „Do útoku!" Muž kývne rukou k zemi. 18:32:38 Kamera sníma bojové pole - rýchlu jazdu vojakov na koňoch, pričom jeden jazdec v popredí sa zaženie šablou a tesne popri koňovi sa rozprskne vo vzduchu krv. 18:32:39 Kamera sníma jazdca s maskou na tvári ako padá z koňa (čiastočky zvrhenej hliny letia vzduchom za jeho chrbtom). Záber na dvoch mužov na bojisku (počuť akoby zvuk šable a sekutie) - jeden z mužov sa zaháňa šablou proti mužovi v maske a vzápätí z pravej strany vystrekne do priestoru medzi bojovníkov krv. Strih - kamera sníma jazdcov na koni, muža, ktorý vystrelí šíp z luku, muža padajúceho z koňa po zasiahnutí šípmom do boku (18:32:43), bojovníkov na koňoch so šablami. Strih - kamera sníma vzduchom letiace vlasy, záber na bojové pole a množstvo vojakov na koňoch, kamera sníma zhora bojové pole a hemžiacu sa postavu v piesku, kamera sníma muža, ktorý si nasadzuje masku na tvár (verbálna zložka: „Príbeh legendárneho vojvodu oživa."), detail tváre akoby spiacej ženy, ktorá náhle otvorí oči, záber na muža padajúceho z koňa na bojisku, záber na vojaka v maske, ktorý sa rýchlo dvíha so zeme, detail tváre muža, ktorý zakričí. Obrazom prejde biela plocha, na ktorej sa vľavo objavia textové informácie: Streda/20.25, Mongol - Džingischán, vpravo je umiestnený dynamický kruh s označením programovej služby :1, pričom v kruhu je použitý záber - tvár muža za mrežami akoby v zasneženom počasí. Biela plocha sa vysunie z obrazu, záber na tvár muža sa natiahne na celú plochu obrazu, pričom v strede je zreteľný znak :1. Verbálna zložka: „Mongol - Džingischán, v stredu o 20:25 na Jednotke.“ Koniec upútavky

Vo vzťahu k definícii násilia, ktorá v zákone č. 308/2000 Z. z. nie je obsiahnutá, odporkyňa poukázala na odbornú literatúru (s ktorou pracuje vo svojich rozhodnutiach pravidelne, t. j. Ivan Podmanický -

Prevenia - vnútorná sloboda a zodpovednosť. In Stop násiliu v programoch TV. Bratislava : Prix Danube '97, Slovenská televízia Bratislava, 1997, s. 16. a Tannis MacBeth Williams, Merle L Zabrack, Lesley A. Joy - The Portrayal of Aggression on North American Television - Journal of Applied Social Psychology, 1982, 12(5), 360-380.), podľa ktorých je násilie správanie, ktoré spôsobuje škodu, či už fyzickej alebo psychickej povahy, vrátane explicitných a verbálnych útokov. Podporne poukázala na znenie ust. § 122 ods. 7 Trestného zákona a uviedla, že pod pojmom násilie v zmysle ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. je potrebné rozumieť akýkoľvek explicitný, verbálny či iný útok smerujúci voči a) fyzickej alebo psychickej integrite inej osoby alebo b) veci, ktorý má za následok vznik škody alebo je spôsobilý vyvolať nebezpečenstvo vzniku škody alebo inej ujmy; pričom uvedenú definíciu aplikovala aj v predchádzajúcich rozhodnutiach ukladajúcich sankciu za porušenie ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti so zobrazením scén násilia v rámci upútavky (napr. o rozhodnutia č. RL/45/2007, RL/36/2007). Vzhľadom na uvedené potom odporkyňa podrobne rozanalyzovala jednotlivé scény, ktoré sú popísané v upútavke (viď. vyššie) a uzavrela, že popísané sporné scény je možné označiť za také, ktoré znázorňujú násilie, nakoľko predstavujú boj kazašských a mongolských bojovníkov verným obrazom, smerujú teda voči fyzickej integrite zobrazených, hoci fiktívnych osôb, čím bol odporkyňou ustálený výskyt násilia v upútavke, a teda porušenie ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z..

Následne za účelom rozhodovania o výške sankcie odporkyňa posudzovala kvalitatívnu stránku a kvantitu zobrazenia násilných scén v rámci predmetného komunikátu, pričom uzavrela, že sporné scény tvorili takmer polovicu obrazovej zložky upútavky, čo je pomerne veľká časť vzhľadom na celkovú dĺžku upútavky, a frekvencia striedania záberov bola veľmi dynamická, čo mohlo podporiť celkový násilný kontext upútavky, napriek čomu odporkyňa prihliadla aj na skutočnosť, že ide o film s historickou tematikou, ako aj na kontext, v ktorom boli scény zobrazené, mieru nebezpečnosti násilného konania, prípadné možné následky tohto konania, cieľ útoku, prostriedky použité pri násilnom konaní a pod. a zhodnotila závažnosť porušenia ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. ako nízku a rozhodla o sankcii na spodnej hranici zákonom stanoveného rozsahu. Uzavrela, že navrhovateľka mala a mohla vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z. z., keď v čase spáchania uvedeného správneho deliktu bola oboznámená s výkladom odporkyne ohľadne aplikácie citovaných ustanovení zákona vo vysielaní a mala teda možnosť prispôbiť svoje vysielanie zákonným požiadavkám.

Odvolanie voči uvedenému rozhodnutiu je predmetom tohto konania, podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p..

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250i a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 250i ods. 2 O.s.p., ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“, ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo

vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti.

Podľa ust. § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 308/2000 Z. z. je poslaním rady presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí, dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia.

Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. upútavka na program v rámci televíznej programovej služby nesmie obsahovať výňatky z diel, ktoré znázorňujú scény násillia a pohlavného styku, devastácie životného prostredia a zábery, ktoré by mohli navodiť dojem skrytej formy propagácie alkoholizmu, fajčenia a používania omamných látok, jedov a prekurzorov.

Podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a/ až e/ zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: a) upozornenie na porušenie zákona, b) odvysielanie oznamu o porušení zákona, c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d) pokutu, e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa ust. § 67 ods. 5 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3.319 eur do 165.969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49.790 eur, ak vysielala programy a iné zložky programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19,

Podľa ust. § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a §§ 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie

a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v preskúmvanej veci dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne. Navrhovateľka jednak namietala, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov; toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia; a že v konaní bola zistená taká vada, ktorá mohla mať v vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. S uvedeným sa najvyšší súd nestotožňuje.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia mala spočívať vo vzájomnom rozpore rozhodnutia, ktoré súčasne vylučuje liberáciu v prípade použitia násilia v upútavke poukázaním na okolnosti a kontext jeho použitia a zároveň okolnosti a kontext jeho použitia v inej časti rozhodnutia považuje pre svoju rozhodovaciu činnosť za smerodajné, ktoré treba skúmať.

K uvedenej námietke navrhovateľky najvyšší súd uvádza, že sa stotožňuje s vyjadrením odporkyne, ktorá uviedla, že argumentácia navrhovateľky sa zakladá na výňatkoch textu z odôvodnenia rozhodnutia, ktoré sú účelovo interpretované bez kontextu. Ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. absolútne vylučuje zobrazovanie scén (výňatkov z diela), ktoré znázorňujú scény násilia. Ak správny orgán - odporkyňa analýzou scén (výňatkov z diela) dospeje k záveru, že táto/tieto obsahuje/ú násilie, okolnosti, za akých bolo násilie zobrazené, nie sú pre ďalšie posudzovanie naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. podstatné. Naproti tomu, vzhľadom na široké sankčné spektrum (od 3.319 eur do 165.969 eur) je v rámci časti správnej úvahy o výške uloženej sankcie potrebné tieto okolnosti skúmať, nakoľko tieto okolností majú priamy vplyv na výšku uloženej sankcie.

V uvedenej veci boli takto zohľadnené skutočnosti, ako je historický kontext, dĺžka upútavky, frekvencia striedania scén, úplnosť zobrazených scén a podobne. Sankcia bola navrhovateľke uložená na úplnej spodnej hranici sankčného spektra, v minimálnej výške 3.319 eur.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľky čo do nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré spočívalo v posúdení sporných scén, najvyšší súd uvádza, že napriek tomu, že v predmetnej veci disponuje plnou jurisdikciou, otázku posúdenia násilia ponecháva v dispozícii odporkyne, ktorá bola na tento účel zriadená zákonom, a vzhľadom na obsah námietky navrhovateľky preskúmal len správnu úvahu, ktorá odporkyňu k záveru o výskyte násilia viedla.

Odporkyňa v predmetnej upútavke identifikovala niekoľko sekvencií zachytávajúcich násilie, a to:

1.) Kamera sníma v spomalenom zábere jazdca na koni, ktorému do chrbta vrazí šíp. V strede obrazu je biele logo programovej služby :1, ktoré po krátkej chvíli zmizne. Jazdec so šípom v chrbte vypne telo a ruky mu vystrelia v smere dozadu.

2.) 18:32:38 Kamera sníma bojové pole - rýchlu jazdu vojakov na koňoch, pričom jeden jazdec v popredí sa zaženie šablou a tesne popri koňovi sa rozprskne vo vzduchu krv.

3.) 18:32:39 Kamera sníma jazdca s maskou na tvári ako padá z koňa (čistočky zvířenej hlíny letia vzduchom za jeho chrbtom). Záber na dvoch mužov na bojisku (počuť akoby zvuk šable a seknutie) - jeden z mužov sa zaháňa šablou proti mužovi v maske a vzápätí z pravej strany vystrekne do priestoru

medzi bojovníkov krv.

4.) Strih - kamera sníma jazdcov na koni, muža, ktorý vystrelí šíp z luku, muža padajúceho z koňa po zasiahnutí šípmo do boku (18:32:43), bojovníkov na koňoch so šablami.

V prípade scény 1.) odporkyňa uviedla, že hneď úvodná scéna predmetnej upútavky v jej začiatku naznačuje obsah násilia, keď je v nej zobrazený jazdec zasiahnutý šípmo. Dodala, že je síce pravda, že samotný okamih zranenia tu absentuje a zobrazený je len následok násilného aktu, avšak mala za to, že ak je v upútavke zobrazený len samotný záver násilného aktu, teda jeho následok, neznamená, že upútavka je tým pádom zobrazená bez násilia. V prípade scény 2.) je zobrazený v popredí jazdec, ktorý sa zaženie šablou a tesne popri koňovi sa rozprskne vo vzduchu krv. Z uvedenej scény jednoznačne vyplýva, že sa jedná o násilný akt muža proti mužovi so sečnou zbraňou, ktorého následkom je zranenie, ktoré je sprevádzané vyprsknutím krvi, a teda aj keď tento akt nebol zobrazený priamo, je zrejme, že išlo o fyzické násilie s následkom zásahu do telesnej integrity osoby. V prípade scény 3.) odporkyňa k námietke navrhovateľky vyjadrenej vo vyjadrení k oznámeniu začatí správneho konania, že predmetná scéna svojím umeleckým spracovaním zranenie a neľútosť boja iba navodzuje, uvádza, že umelecké spracovanie upútavky v tomto správnom konaní nie je sporné, avšak to, či sú násilné akty zobrazené priamo, alebo nepriamo, alebo fakt, či sú zobrazené následky násilných aktov detailne, alebo nie, nie je smerodajné pre posudzovanie porušenia ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.. A nakoniec, v prípade scény 4.) z jej obsahu vyplýva, že muž vystrelil šíp z luku a nasleduje scéna kde je zobrazený jazdec na koni so zakrvavenou ranou, ktorý padá z koňa. Akým spôsobom došlo k rane v upútavke zobrazené nie je, faktom je, že tieto scény nasledujú bezprostredne za sebou a pre recipienta navodzujú dojem, že útok šípmo smeruje na bojovníka, ktorý je jeho následkom zranený a padá z koňa.

Odporkyňa jednotlivé scény detailne popísala, identifikovala, kde sa v nich násilie nachádza a umožnila sa k uvedenému navrhovateľke v rámci správneho konania vyjadriť. S vyjadrením navrhovateľky sa následne vo svojom rozhodnutí patrične vysporiadala.

Ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. taxatívne vymenúva obsahy, ktoré upútavka vysielaná v rámci televíznej programovej služby nesmie obsahovať a okrem iného sa jedná aj o výňatky z diel, ktoré znázorňujú scény násilia. Odporkyňa po posúdení obsahu odvysielanej predmetnej upútavky podľa názoru najvyššieho súdu správne vyhodnotila a právne posúdila jej rozpor s ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.. Uvedené dostatočne zrozumiteľne a jasne v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedla, s čím sa stotožňuje aj najvyšší súd. Je nepochybné, že pojem násilie príp. násilné scény, je pomerne široký a jeho zákonná definícia nemožná, resp. nežiaduca, nakoľko jeho vnímanie sa môže vplyvom času, miestom aplikácie právnej normy ako i spoločnosťou meniť. Možno ho preto zaradiť do kategórie tzv. neurčitých právnych pojmov. Okrem iného možno konštatovať, že má široký filozofický, sociologický ako i právny rozmer.

Úlohou správneho orgánu (v tomto prípade odporkyne) je v takom prípade rámcovo obsah a význam tohto pojmu vymedziť s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu ako i skutkovú podstatu správneho deliktu. K výkladu zákonov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí IV. ÚS 324/2011-16 okrem iného uviedol, že „článok 2 ods. 2 ústavy obsahuje ústavné pravidlo, v rámci ktorého každý orgán verejnej moci vrátane štátnych orgánov sám (autonómne) určuje nielen to, aký druh právnej úpravy použije pri rozhodovaní, ale aj to, akým spôsobom prikróčí k jeho výkladu v súlade s princípom právneho štátu, ktorý je vyjadrený v citovanom článku ústavy. Ústavný príkaz, ktorý je obsiahnutý v čl. 2 ods. 2 ústavy, je súčasne aj ustanovením povinnosti vykladať ústavné a zákonné normy tak, aby sa tento ústavný príkaz rešpektoval v celom vymedzenom rozsahu“. Výklad pojmu „násilné scény“ prípadne „násilie“, používaného v zákone č. 308/2000 Z. z. a jeho aplikácia v konkrétnom prípade je, tak ako už bolo vyššie uvedené, v prvom rade úlohou správneho orgánu. Tým, že zákonodarca v zákone č. 308/2000 Z. z. pojem „násilie“, prípadne „násilné scény“, nedefinoval, ponechal tým správne orgánu priestor na vymedzenie tohto pojmu v správnej praxi s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu postupom obdobným ako pri správnej úvahe. Bez pochyb je nevyhnutné, aby táto úvaha bola v súlade so zákonom a rozhodnutie správneho orgánu bolo aj v takom prípade riadne

a logicky zdôvodnené. Odporkyňa pojem násilie v zmysle ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. vymedzila ako akýkoľvek explicitný, verbálny, či iný útok, smerujúci voči fyzickej alebo psychickej integrite inej osoby alebo veci, ktorý má za následok vznik škody alebo je spôsobilý vyvolať nebezpečenstvo vzniku škody alebo inej ujmy. Uvedené vymedzenie nepovažuje najvyšší súd za rozporné so zákonom, ani nevybočujúce z logického rámca správnej úvahy správneho orgánu. Taktiež odporkyňa pri posudzovaní odovysielanej upútavky brala do úvahy konkrétne okolnosti, obrazovú a zvukovú zložku predmetnej upútavky, jej obsah a tieto svoje závery v odôvodnení rozhodnutia riadne odôvodnila.

Tým, že najvyšší súd nezistil, že by skutkový stav nemal dostatočnú oporu v skutočnostiach zistených odporkyňou ani nedostatky pri interpretácii a aplikácii neurčitého právneho pojmu odporkyňou, a že by správna úvaha odporovala zásadám logiky, a teda táto spĺňa všetky atribúty, nemožno konštatovať a stotožniť sa s odvolacou námietkou navrhovateľky o nesprávnom právnom posúdení.

Vo vzťahu k poslednej námietke navrhovateľky ohľadne porušenia všeobecnej zásady správneho konania, keď vzhľadom na odlišné posúdenie upútavky navrhovateľky na program „Krstný otec“ odporkyňou malo dôjsť k neodôvodneným rozdielom v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch, nakoľko pri oboch upútavkách navrhovateľka postupovala pri výrobe pokutovanej upútavky obdobne, a teda sa obmedzila iba na extrémne krátke náznamy, príp. neúplné akty, ktoré v žiadnom prípade neukazovali explicitným alebo detailným spôsobom konkrétny následok na zdraví alebo živote, najvyšší súd uvádza, že táto námietka nebola uplatnená v správnom konaní, preto bolo úlohou najvyššieho súdu, aby sa s ňou patrične vysporiadal. Pre objektívne posúdenie tejto námietky si zabezpečil administratívny spis odporkyne týkajúci sa predmetnej sťažnosti (č. 25/SO/2015) a po oboznámení sa s jeho obsahom konštatuje, že námietka nie je dôvodná.

V prvom rade najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že výklad pojmu „násilne scény“ prípadne „násilie“, používaného v zákone o vysielaní a jeho aplikácia v konkrétnom prípade je v prvom rade úlohou správneho orgánu. Odporkyňa posudzovala obe upútavky na základe individuálnych sťažností (č. 1177/SO/2015 a č. 25/SO/2015) a tieto vyhodnotila rozdielne, keď mala za to, že tieto nie je možné, s výnimkou zostrihu množstva scén, označiť za spracované obdobným spôsobom ako to tvrdí navrhovateľ, pričom sankcionovaná upútavka násilie, vrátane záberov na osoby zasiahnuté mečom, šípom, striekajúcu krv zo zasiahnutého tela atď. nepochybne obsahovala, zatiaľ čo upútavka, ktorú sa navrhovateľka snaží k posudzovanej prirovnat', resp. ju označiť za totožnú, čo sa týka násilného obsahu, žiadnu takto intenzívnu scénu neobsahovala.

Smerodajné pre navrhovateľku mohli a mali byť rozhodnutia, vydané v obsahovo podobnej veci, ktoré sa jej priamo týkali, a síce rozhodnutia č. RL/43/2007, č. RL/44/2007, č. RL/46/2007, č. RL/47/2007, č. RL/54/2007 a č. RL/71/2007, hoc tieto boli staršieho dátumu.

Nad rámec súdneho prieskumu najvyšší súd uvádza, že zo svojej úradnej činnosti mu je známe, že v súvislosti s reprízovaním predmetného programu v roku 2018 navrhovateľka upútavku na základe preskúmaného rozhodnutia modifikovala tak, aby táto bola konformná s ust. § 19 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z..

Keďže rozhodnutie odporkyne nevykazuje žiadne formálne nedostatky, najvyšší súd nezistil ani žiadnu inú vadu, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru o správnosti a zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a toto ako súladné so zákonom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania, pretože bola v konaní neúspešná.

O povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 500 eur

najvyšší súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 vety druhej zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb..

Najvyšší súd postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku sa konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.